

MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

MUDr. Barbora Macková, MHA

hlavní hygienička ČR s postavením vrchní ředitelky sekce ochrany a podpory veřejného zdraví

Praha, (datum uvedeno v doložce e-podpisu)

Č. j.: MZDR 23135/2024-1/OVZ

MZDRX01T6763

METODICKÝ POKYN

**pro krajské hygienické stanice a Hygienickou stanici hl. m. Prahy
ve věci chráněného venkovního prostoru a chráněného venkovního prostoru
staveb podle ustanovení § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného
zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů**

V souvislosti se sjednocením postupu krajských hygienických stanic a Hygienické stanice hl. m. Prahy ve věci chráněného venkovního prostoru staveb a chráněného venkovního prostoru podle ustanovení § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů usměrňuji a **p ř i k a z u j i** vykonávat následující postup orgánů ochrany veřejného zdraví v předmětné věci.

Legislativa a právní stanovisko

§ 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále i „zákon č. 258/2000 Sb.“) uvádí následující:

„**Chráněným venkovním prostorem** se rozumí nezastavěné pozemky, které jsou užívány k rekreaci, lázeňské léčebně rehabilitační péči a výuce, s výjimkou lesních a zemědělských pozemků^{32b)} a venkovních pracovišť. **Chráněným venkovním prostorem staveb** se rozumí prostor do vzdálenosti 2 m před částí jejich obvodového pláště, významný z hlediska pronikání hluku zvenčí do chráněného vnitřního prostoru bytových domů, rodinných domů, staveb pro předškolní a školní výchovu a vzdělávání, staveb pro zdravotní a sociální účely, jakož i funkčně obdobných staveb. Chráněným vnitřním prostorem staveb se rozumí pobytové místnosti⁷⁷⁾ ve stavbách pro předškolní a školní výchovu a vzdělávání, pro zdravotní a sociální účely a ve funkčně obdobných

stavbách a obytné místnosti⁷⁷⁾ ve všech stavbách. Rekreační účely podle věty první zahrnuje i užívání pozemku na základě vlastnického, nájemního nebo podnájemního práva souvisejícího s vlastnictvím bytového nebo rodinného domu, nájmem nebo podnájmem bytu v nich. Co se považuje za prostor významný z hlediska pronikání hluku, stanoví prováděcí právní předpis.“ Prováděcím právním předpisem se rozumí nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů.

Metodický závěr

Chráněný venkovní prostor

Chráněným venkovním prostorem se rozumí nezastavěné pozemky, které jsou užívány k rekreaci, lázeňské léčebně rehabilitační péči a výuce, s výjimkou lesních a zemědělských pozemků^{32b)} a venkovních pracovišť.

Bod ^{32b)} odkazuje na zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále i „katastr nemovitostí“), podle kterého se evidují mimo jiné i pozemky, které se člení podle druhů na ornou půdu, chmelnice, vinice, zahrady, ovocné sady, trvalé travní porosty (dále i „zemědělské pozemky“), lesní pozemky, vodní plochy, zastavěné plochy a nádvoří a ostatní plochy.

Zákon č. 258/2000 Sb. výslovně vylučuje zemědělské pozemky (tedy i zahrady, zezeň, ornou půdu aj.), pokud jsou takto zapsány v katastru nemovitostí, z definičního vymezení chráněných prostor, a v případě, že jsou k rekreaci, sportu, léčení nebo výuce využívány, nelze je pouze z titulu jejich užívání z hlediska orgánu ochrany veřejného zdraví (dále i „OOVZ“) dozorovat (chránit před hlukem). Tento znak užívání pozemku je možné vztahovat pouze k těm pozemkům, které nejsou z ochrany před hlukem zákonem již primárně vyloučeny, tedy např. ostatní plochy, jsou-li užívány podle § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb. Tudiž, ač na některých pozemcích dochází k rekreaci, sportu, léčení nebo výuce, ale nejsou-li k těmto účelům evidovány v katastru nemovitostí, nelze pro ně uplatnit hygienický limit a posuzovat je dle zákona č. 258/2000 Sb.

Chráněný venkovní prostor staveb

Chráněným venkovním prostorem staveb se rozumí prostor do vzdálenosti 2 m před částí jejich obvodového pláště, významný z hlediska pronikání hluku zvenčí do chráněného vnitřního prostoru bytových domů, rodinných domů, staveb pro předškolní a školní výchovu a vzdělávání, staveb pro zdravotní a sociální účely, jakož i funkčně obdobných staveb.

Za funkčně obdobnou stavbu se považují zařízení sloužící k dlouhodobému ubytování dětí, mládeže a seniorů (citlivé skupiny), např. dětské domovy, internáty, vysokoškolské koleje, domy s pečovatelskou službou, domovy důchodců, hospice a podobná zařízení. Za funkčně obdobnou stavbu se nepovažují stavby ubytovacích zařízení dle přílohy vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), ve znění pozdějších předpisů, tj. hotely, motely, penzionsy, turistické ubytovny, kempy a skupiny chat-bungalovů, kulturní nebo památkové objekty využívané pro přechodné ubytování apod. V této věci se obdobně vyjadřuje i Metodický návod pro měření a hodnocení hluku v mimopracovním prostředí ze dne 25. 10. 2023, č. j. MZDR 28960/2023-2/OVZ, uveřejněný ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví ČR, částka 14, ročník 2023 (část 3, kap. 3.4, bod 48, pozn. 5¹).

Nutno též poznamenat, že chráněným venkovním prostorem staveb nejsou balkony, terasy a lodžie staveb pro bydlení, staveb pro školní a předškolní výchovu a pro zdravotní a sociální účely, jakož i funkčně obdobných staveb.

Hygienické limity se nevztahují ani na venkovní prostor 2 m okolo staveb pro individuální rekreaci. Tyto stavby nejsou určeny pro dlouhodobý pobyt, jako je tomu u staveb bytových nebo rodinných domů, ani nejde o obdobu účelu školní výchovy, zdravotního a sociálního účelu. Nelze je tedy považovat za stavbu funkčně obdobnou.

Pokud jsou stavby pro individuální rekreaci situovány na zemědělském pozemku (tako zapsaném v katastru nemovitostí) a dle územního plánu na ploše pro rekreaci, nelze z titulu užívání této plochy k rekreaci pozemek považovat za chráněný venkovní prostor.

Zvýše uvedeného vyplývá, že jsou-li stavby pro individuální rekreaci umístěny na zemědělském pozemku, nechráníme před hlukem ani uvedený prostor (zemědělský pozemek), ani prostor 2 m okolo předmětných staveb.

Mimo jiné je třeba upozornit, že institut chráněného venkovního prostoru staveb se neuplatní, tj. neposuzuje se nepřekračování hygienického limitu, v případě, že posuzovaná část obvodového pláště stavby je z hlediska pronikání hluku do chráněných vnitřních prostorů stavby nevýznamná, tj. bez okenních, dveřních a dalších otvorů nebo se bezprostředně za ní nenacházejí chráněné vnitřní prostory stavby. Stejně tak se neuplatní v případě, kdy je přímé přirozené větrání chráněných vnitřních prostorů stavby zajištěno jiným způsobem než přímým větráním okny v nadlimitně exponované fasádě, např. přímým přirozeným větráním okny v podlimitně exponované fasádě dané místnosti. V uvedených případech je důležité pouze to, zda má nadlimitně exponovaný

¹ Vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, byla zrušena ke dni 1. 1. 2024. Způsob využití stavby ubytovacího zařízení je nadále definován v příloze vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), ve znění pozdějších předpisů.

obvodový plášť dostatečnou neprůzvučností tak, aby nebyly překračovány hodnoty hygienického limitu pro chráněný vnitřní prostor stavby. Případný požadavek na instalaci neotvíravých oken nemá opodstatnění ani žádnou právní oporu.

V neposlední řadě je nutno připomenout, že pokud se umísťuje do území nový zdroj hluku (definovaný § 30 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb.), nelze ho vyhodnocovat k budoucím chráněným prostorům, ale je třeba vycházet ze současného stavu, tedy dle evidence v katastru nemovitostí a toho, kdo do území vstupuje jako první. Provozovatel zdroje hluku, který vstupuje do území jako první, nenese odpovědnost za případnou budoucí chráněnou zástavbu, která vstoupila do území jako druhá (viz [Společný metodický pokyn Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva pro místní rozvoj pro postup OOVZ a stavebních úřadů při dodržování ustanovení § 77 zákona č. 258/2000 Sb. ve vazbě na zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů](#) ze dne 23. 5. 2024, č. j. MZDR 3893/2024-1/OVZ).

Zrušovací ustanovení

Metodický pokyn zn. OVZ-32.1.6-25.1.06/4562 ze dne 22. 3. 2006 se zrušuje.

Metodický pokyn zn. OVZ-32.1.6-5.10.064562. ze dne 5. 10. 2006 se zrušuje.

MUDr. Barbora Macková, MHA
hlavní hygienička ČR
s postavením vrchní ředitelky
pro ochranu a podporu veřejného zdraví
podepsáno elektronicky

Rozdělovník

- všem ředitelům krajských hygienických stanic a Hygienické stanici hl. m. Prahy
- řediteli Zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě
- řediteli Zdravotního ústavu se sídlem v Ústí nad Labem
- ředitelce Státního zdravotního ústavu